

METODE INDIRECTE SAU METODE DE TIP PREDICTOR-CORECTOR

După cum s-a putut constata la paragraful anterior, metodele de tip **Runge-Kutta** prezintă următoarele două caracteristici:

La determinarea punctului următor, (x_{m+1}, y_{m+1}) , nu se folosesc **decât** informațiile date la punctul anterior (x_m, y_m)

Evaluarea erorii de trunchiere presupune un **volum mare de calcule**, ceea ce afectează durata de calcul.

Metodele de tip **predictor-corector** propun relații de recurență care pe de o parte să permită utilizarea de **informații suplimentare** la determinarea punctului următor: (x_{m+1}, y_{m+1})

și anume informațiile disponibile de la două puncte obținute anterior, iar pe de altă parte să permită **corectarea în mod convenabil** a valorii y_{m+1}

Determinarea punctului următor, (x_{m+1}, y_{m+1}) , se efectuează în **două etape**:

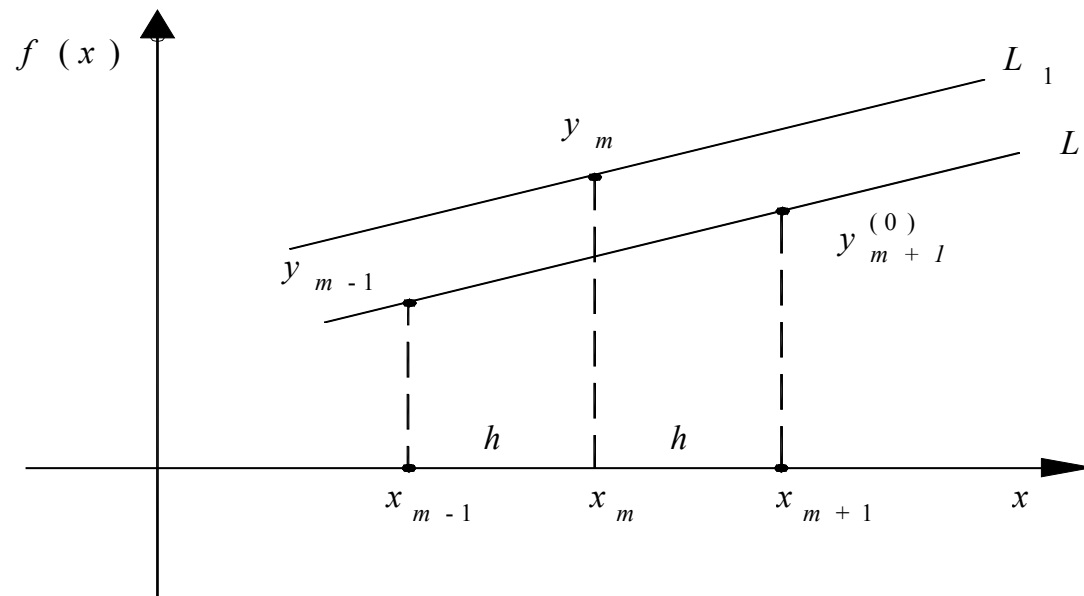
•Predictor

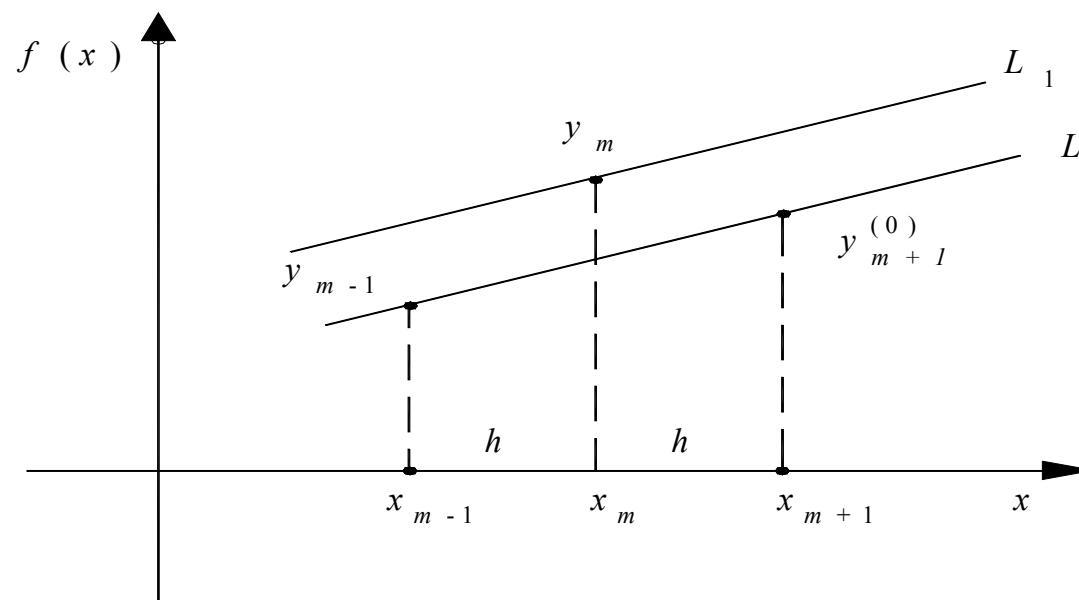
În această etapă se efectuează o primă evaluare a mărimii y_{m+1} obținându-se o valoare estimată $y_{m+1}^{(0)}$. Cea mai utilizată metodă determină valoarea $y_{m+1}^{(0)}$ utilizând informațiile disponibile de la două puncte determinate anterior (x_{m-1}, y_{m-1}) și (x_m, y_m) după cum urmează:

Presupunem cunoscute coordonatele (x_m, y_m) ale unui punct aparținând graficului funcției.

Calculând valoarea derivatei funcției în acel punct, cu ajutorul relației, se obține

valoarea $y'_m = f'(x_m, y_m)$ care reprezintă panta tangentei la grafic în acel punct, dreapta L_1 din figura:

Dreapta L paralelă cu dreapta L_1 și care trece prin punctul de coordonate (x_{m-1}, y_{m-1}) va avea ecuația: $y - y_{m-1} = f(x_m, y_m) \cdot (x - x_{m-1})$

Obținem o primă evaluare a mărimii y_{m+1} , intersectând dreapta L cu verticala dusă în dreptul abscisei $x_{m+1} = x_m + h$, ordonata acestui punct va fi: $y_{m+1}^{(0)} = y_{m-1} + 2 \cdot h \cdot f(x_m, y_m)$

Relația reprezintă **formula de calcul utilizată în etapa predictor** pentru a obține o primă evaluare a valorii y_{m+1}

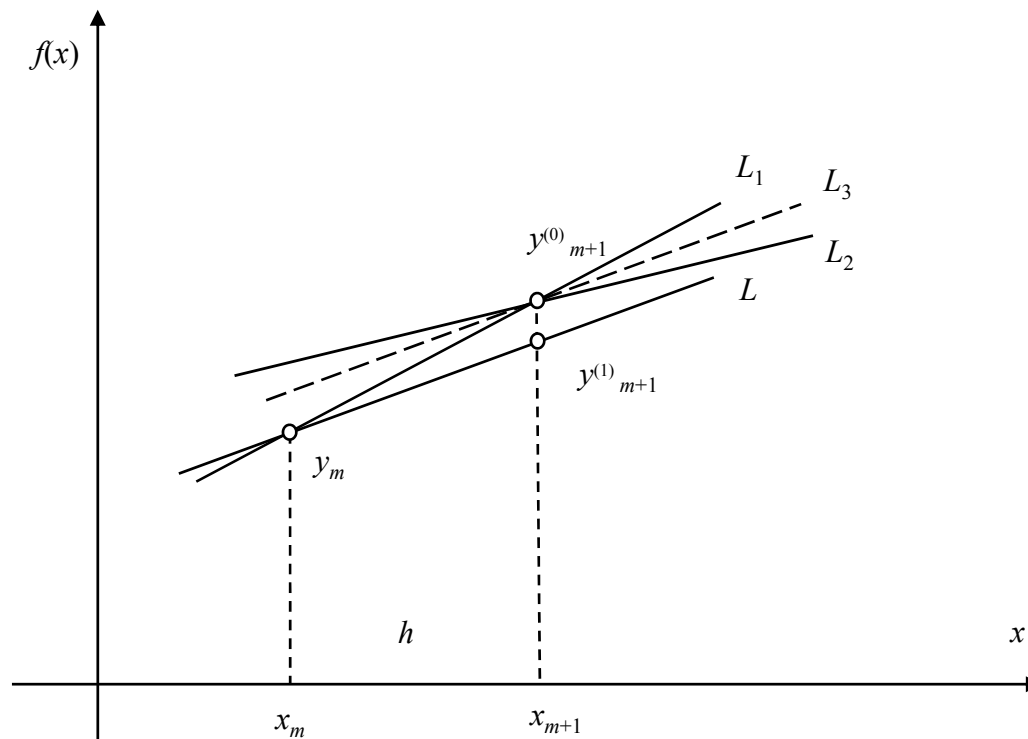
Observație. Datorită faptului că etapa predictor necesită existența a două puncte calculate anterior, rezultă că această etapă nu poate fi aplicată la efectuarea primului pas de integrare. Ca urmare primul pas de integrare va trebui efectuat cu ajutorul unei metode directe, de tip Runge-Kutta, după care, la efectuarea următorilor pași poate fi aplicată metoda predictor-corector.

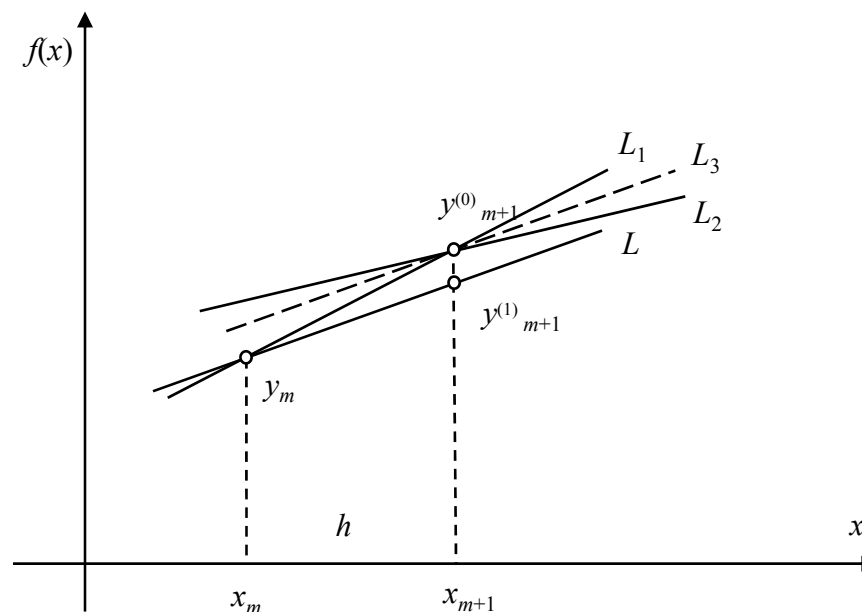
•Corector

Această etapă constă în corectarea valorii estimate, $y_{m+1}^{(0)}$, prin determinarea unui **șir de valori corectate**, notate cu $y_{m+1}^{(1)}, \dots, y_{m+1}^{(i)}$. Procesul de corectare se încheie în momentul în care este îndeplinită o condiție referitoare la precizia de calcul. Această relație poate fi de forma:

$$\left| y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} \right| \leq \varepsilon \quad \text{unde } \varepsilon \text{ reprezintă precizia de calcul, impusă inițial.}$$

Procesul de corectare este ilustrat în figura de mai jos și constă în următoarele.

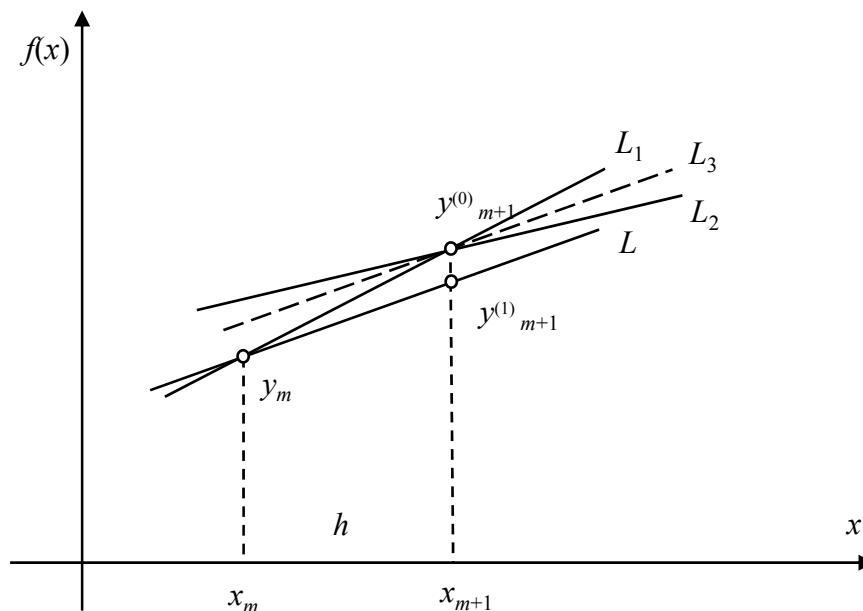
Calculând valoarea derivatei funcției în punctul (x_m, y_m) , se obține valoarea $y'_m = f(x_m, y_m)$ care reprezintă panta tangentei la grafic în acel punct, dreapta L_1 din figură.

Pentru punctul de coordonate $(x_{m+1}, y_{m+1}^{(0)})$ se recalculează valoarea derivatei funcției cu relația obținându-se o valoare, $f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(0)})$, care reprezintă panta dreptei L_2

Se determină panta dreptei L_3 ca medie aritmetică a pantelor dreptelor L_1 și L_2 :

$$\Psi = \frac{1}{2} \cdot [f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(0)})]$$

$$\Psi = \frac{1}{2} \cdot \left[f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(0)}) \right]$$

Dreapta L de pantă Ψ și care trece prin punctul de coordonate (x_m, y_m) va avea ecuația:

$$y - y_m = \Psi \cdot (x - x_m)$$

Obținem prima corectare a valorii $y_{m+1}^{(0)}$ intersectând dreapta L cu verticala dusă în dreptul abscisei $x_{m+1} = x_m + h$, ordonata acestui punct va fi :

$$y_{m+1}^{(1)} = y_m + \frac{h}{2} \cdot \left[f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(0)}) \right]$$

A doua corectare a valorii y_{m+1} se obține utilizând valoarea $y_{m+1}^{(1)}$, ca urmare **relația de recurență pentru etapa corector** se poate scrie sub forma:

$$y_{m+1}^{(i)} = y_m + \frac{h}{2} \cdot \left[f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-1)}) \right]$$

care reprezintă formula de recurență pentru etapa corector.

Pentru a stabili condițiile în care aplicarea repetată a relației de recurență determină un proces convergent se procedează astfel:

$$y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} = \frac{h}{2} \cdot \left[f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-1)}) - f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-2)}) \right]$$

Utilizând formula de dezvoltare în serie Taylor pentru o funcție de două variabile:

$$f(x + \Delta x, y + \Delta y) = f(x, y) + \Delta x \cdot \frac{\partial f}{\partial x} + \Delta y \cdot \frac{\partial f}{\partial y} + \dots$$

putem scrie:
$$f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-1)}) = f(x_m, y_m) + h \cdot \frac{\partial f}{\partial x} + (y_{m+1}^{(i-1)} - y_m) \cdot \frac{\partial f}{\partial y}$$

respectiv :
$$f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-2)}) = f(x_m, y_m) + h \cdot \frac{\partial f}{\partial x} + (y_{m+1}^{(i-2)} - y_m) \cdot \frac{\partial f}{\partial y}$$

Prin înlocuire se obținem:

$$y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} = \frac{h}{2} \cdot \left[y_{m+1}^{(i-1)} - y_{m+1}^{(i-2)} \right] \cdot \frac{\partial f}{\partial y}$$

care reprezintă o relație de legătură între trei valori obținute succesiv: $y_{m+1}^{(i-2)}$, $y_{m+1}^{(i-1)}$ și $y_{m+1}^{(i)}$

Presupunem că funcția $\frac{\partial f}{\partial y}$ este mărginită, ca urmare există o valoare M astfel încât: $\left| \frac{\partial f}{\partial y} \right| \leq M$

ca urmare: $\left| y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} \right| \leq \frac{h \cdot M}{2} \cdot \left| y_{m+1}^{(i-1)} - y_{m+1}^{(i-2)} \right|$

În mod analog putem scrie: $\left| y_{m+1}^{(i-1)} - y_{m+1}^{(i-2)} \right| \leq \frac{h \cdot M}{2} \cdot \left| y_{m+1}^{(i-2)} - y_{m+1}^{(i-3)} \right|$

Prin substituție obținem: $\left| y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} \right| \leq \left(\frac{h \cdot M}{2} \right)^2 \cdot \left| y_{m+1}^{(i-2)} - y_{m+1}^{(i-3)} \right|$

Procedând în mod analog se obține în final relația: $\left| y_{m+1}^{(i)} - y_{m+1}^{(i-1)} \right| \leq \left(\frac{h \cdot M}{2} \right)^i \cdot \left| y_{m+1}^{(1)} - y_{m+1}^{(0)} \right|$

Prin urmare dacă pasul de integrare h se alege astfel încât să fie îndeplinită inegalitatea: $h < \frac{2}{M}$

diferența valorilor corectate tinde spre zero și ca urmare procedeul este convergent. Deci

convergența este mai rapidă cu cât pasul de integrare h este mai mic.

Caz particular: $f(x, y) = F(x)$

În situația în care funcția de integrat depinde numai de x obținem: $y' = F(x)$

și ca urmare
$$\int_{x_0}^x F(x) \cdot dx = y(x) - y(x_0) = y(x) - y_0$$

Dacă în relația se renunță la indicele superior: $y_{m+1}^{(i)} = y_m + \frac{h}{2} \cdot [f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1}^{(i-1)})]$

$$y_{m+1} = y_m + \frac{h}{2} \cdot [f(x_m, y_m) + f(x_{m+1}, y_{m+1})]$$

întrucât $f(x, y) = F(x)$, relația devine: $y_{m+1} = y_m + \frac{h}{2} \cdot [F(x_m) + F(x_{m+1})]$

Adunând relațiile pentru $m = 1, 2, \dots, n$ se obține:

$$y_n - y_0 = \frac{h}{2} [F(x_0) + 2 \cdot F(x_1) + 2 \cdot F(x_2) + \dots + 2 \cdot F(x_{n-1}) + F(x_n)]$$

care reprezintă formula de calcul utilizată în metoda trapezelor, ca urmare formula de corecție este o generalizare a metodei trapezelor pentru funcții de mai multe variabile.

REZOLVAREA SISTEMELOR DE ECUAȚII DIFERENȚIALE DE ORDINUL UNU

Se consideră sistemul de ecuații diferențiale, scris sub formă matricială:

$$\frac{dX(t)}{dt} = A \cdot X(t) + B \cdot E(t)$$

în care

$$X(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \vdots \\ x_n(t) \end{bmatrix}; \quad A = \begin{bmatrix} a_{1,1} & \cdot & \cdot & \cdot & a_{1,n} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ a_{n,1} & \cdot & \cdot & \cdot & a_{n,n} \end{bmatrix}; \quad B = \begin{bmatrix} b_{1,1} & \cdot & \cdot & b_{1,m} \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ b_{n,1} & \cdot & \cdot & b_{n,m} \end{bmatrix}; \quad E(t) = \begin{bmatrix} e_1(t) \\ \cdot \\ \cdot \\ e_m(t) \end{bmatrix}$$

Presupunem că valorile inițiale ale necunoscutelor sunt cunoscute având valorile exprimate prin matricea coloană $X(t_0)$.

Pentru rezolvarea sistemului de ecuații vom utiliza metoda *variației parametrului*.

Această metodă utilizează o transformare de forma: $X(t) = Y(t) \cdot X_1(t)$

în care $Y(t)$ este o matrice pătrată de ordinul n presupusă nesară pentru orice $t \geq t_0$

Înlocuind transformarea în sistemul de ecuații se obține, după gruparea termenilor:

$$\left[\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) \right] \cdot X_1(t) = -Y(t) \cdot \frac{dX_1}{dt} + B \cdot E(t)$$

Deoarece $Y(t)$ nu este specificată, alegerea acesteia se va face astfel încât să se obțină simplificarea rezolvării ecuației. Ca urmare $Y(t)$ se determină astfel încât paranteza pătrată din membrul stâng al ecuației să fie zero. Următoarea succesiune de calcule va conduce la obținerea soluției ecuației.

Se rezolvă mai întâi ecuația:

$$\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$$

care este o ecuație diferențială omogenă având ca necunoscută matricea $Y(t)$. După rezolvarea acestei ecuații rezultatul va fi introdus în ecuația:

$$\frac{dX_1}{dt} = Y(t)^{-1} \cdot B \cdot E(t)$$

care poate fi rezolvată prin integrare directă de la t_0 la t .

Presupunem că ecuația $\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$ a fost rezolvată

prin integrarea ecuației $\frac{dX_1}{dt} = Y(t)^{-1} \cdot B \cdot E(t)$ se obține:

$$\int_{t_0}^t \frac{dX_1}{dt} \cdot dt = \int_{t_0}^t Y(\tau)^{-1} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot d\tau \quad \text{adică} \quad X_1(t) = X_1(t_0) + \int_{t_0}^t Y(\tau)^{-1} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot d\tau$$

Utilizând relația $X(t) = Y(t) \cdot X_1(t)$ se poate obține relația de legătură între matricile valorilor inițiale:

$$X(t_0) = Y(t_0) \cdot X_1(t_0) \quad \text{sau} \quad X_1(t_0) = Y(t_0)^{-1} \cdot X(t_0)$$

Existența acestei egalității impune pentru matricea $Y(t)$ o condiție inițială nesară de forma:

$$Y(t_0) = U \quad \text{în care s-a notat cu } U \text{ matricea unitate de ordinul } n.$$

Pe de altă parte, mai rezultă că:
$$X_1(t) = Y(t)^{-1} \cdot X(t)$$

Prin premultiplicarea ecuației

$$X_1(t) = X_1(t_0) + \int_{t_0}^t Y(\tau)^{-1} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt \quad \text{cu} \quad Y(t)^{-1}$$

și ținând seama de relațiile:

$$X_1(t) = Y(t)^{-1} \cdot X(t) \qquad X_1(t_0) = Y(t_0)^{-1} \cdot X(t_0)$$

Se obține

$$X(t) = Y(t) \cdot Y(t_0)^{-1} \cdot X(t_0) + \int_{t_0}^t Y(t)^{-1} \cdot Y(\tau)^{-1} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt$$

Utilizând notația simbolică

$$Y(t) \cdot Y(\tau)^{-1} = \Phi(t - \tau)$$

relația devine:

$$X(t) = \Phi(t - t_0) \cdot X(t_0) + \int_{t_0}^t \Phi(t - \tau) \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt$$

care reprezintă soluția ecuației diferențiale neomogene inițiale $\frac{dX(t)}{dt} = A \cdot X(t) + B \cdot E(t)$

a cărei rezolvare completă necesită rezolvarea
în prealabil a ecuației diferențiale omogene

$$\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$$

Exponențiala matricială

Pentru stabilirea soluției ecuației diferențiale omogene $\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$

vom considera ecuația diferențială omogenă scalară:

$$\frac{dy}{dt} - a \cdot y = 0 \quad \text{în care } a \text{ este o constantă.}$$

Presupunem condiția inițială ca fiind $y(t_0) = 1$

Soluția ecuației scalare este: $y(t) = e^{a \cdot (t-t_0)}$ care poate fi verificată prin substituție directă.

Deoarece forma ecuației matriciale este identică cu a ecuației scalare

vom scrie soluția sub aceeași formă:

$$Y(t) = e^{A \cdot (t-t_0)}$$

expresie în care apare o exponențială având o matrice la exponent care

poartă denumirea de *exponențială matricială*.

Valoarea exponențialei matriciale va fi definită utilizând expresia de dezvoltare în serie a unei exponențiale scalare, astfel:

$$e^{A \cdot t} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k \cdot t^k}{k!} = U + A \cdot t + \frac{A^2 \cdot t^2}{2!} + \frac{A^3 \cdot t^3}{3!} + \dots + \frac{A^k \cdot t^k}{k!} + \dots$$

Deoarece A este o matrice pătrată de ordinul n , rezultă că și $e^{A \cdot t}$

este tot o matrice pătrată de ordinul n

Exemplu

Fie: $A = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ -2 & -1 \end{bmatrix}$;

și $A^2 = \begin{bmatrix} 4 & 0 \\ -2 & 1 \end{bmatrix}$; $A^3 = \begin{bmatrix} 8 & 0 \\ -6 & -1 \end{bmatrix}$

atunci

$$e^{A \cdot t} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ -2 & -1 \end{bmatrix} \cdot t + \begin{bmatrix} 4 & 0 \\ -2 & 1 \end{bmatrix} \cdot \frac{t^2}{2!} + \begin{bmatrix} 8 & 0 \\ -6 & -1 \end{bmatrix} \cdot \frac{t^3}{3!} + \dots$$

deci

$$e^{A \cdot t} = \begin{bmatrix} 1 + 2 \cdot t + 2 \cdot t^2 + \frac{4}{3} \cdot t^3 + \dots & 0 \\ -2 \cdot t - t^2 - t^3 - \dots & 1 - t + \frac{1}{2} \cdot t^2 - \frac{1}{3} \cdot t^3 + \dots \end{bmatrix}$$

Așa cum rezultă din relația de definiție și din exemplul precedent exponențiala matricială este reprezentată de o **sumă infinită**.

Se poate obține o formă echivalentă cu **termeni finiți** utilizând transformata Laplace.

Pentru simplificare considerăm $t_0 = 0$, ca urmare rezultă:

$$Y(t) = e^{A \cdot (t - t_0)} = e^{A \cdot t}$$

de asemenea avem în vedere condiția $Y(t_0) = U$

Aplicând transformata Laplace, ecuația $\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$

se transformă astfel:

$$s \cdot Y(s) - Y(0) - A \cdot Y(s) = 0$$

$$\text{sau} \quad (s \cdot U - A) \cdot Y(s) = Y(0) \quad \text{sau} \quad (s \cdot U - A) \cdot Y(s) = U$$

din care rezultă expresia transformatei Laplace

$$Y(s) = (s \cdot U - A)^{-1}$$

Efectuând transformarea inversă se obține expresia exponențialei matriciale în termeni finiți, ca

fiind:

$$Y(t) = e^{A \cdot t} = \mathcal{L}^{-1} \{ s \cdot U - A \}^{-1}$$

Exemplu

$$\text{Dacă } A = \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ -2 & -1 \end{bmatrix} \text{ atunci } s \cdot U - A = s \cdot \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} 2 & 0 \\ -2 & -1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} s-2 & 0 \\ 2 & s+1 \end{bmatrix}$$

$$\text{Inversa matricei precedente se calculează astfel: } (s \cdot U - A)^{-1} = \frac{1}{(s-2) \cdot (s+1)} \begin{bmatrix} s+1 & 0 \\ -2 & s-2 \end{bmatrix}$$

$$\text{adică } (s \cdot U - A)^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{s-2} & 0 \\ \frac{-2}{(s-2) \cdot (s+1)} & \frac{1}{s+1} \end{bmatrix} \text{ sau } (s \cdot U - A)^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{s-2} & 0 \\ \frac{2}{3 \cdot (s+1)} - \frac{2}{3 \cdot (s-2)} & \frac{1}{s+1} \end{bmatrix}$$

sau

$$(s \cdot U - A)^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{s-2} & 0 \\ \frac{2}{3 \cdot (s+1)} - \frac{2}{3 \cdot (s-2)} & \frac{1}{s+1} \end{bmatrix}$$

Efectuând transformata inversă, se obține

$$e^{A \cdot t} = \mathcal{L}^{-1} \{ s \cdot U - A \}^{-1} = \begin{bmatrix} e^{2 \cdot t} & 0 \\ \frac{2}{3} \cdot (e^{-t} - e^{2 \cdot t}) & e^{-t} \end{bmatrix}$$

Prin descompunerea în serie a elementelor matricii rezultat se obține o expresie identică cu cea obținută la precedentul exemplu.

Se demonstrează că fiecare din elementele matricei $e^{A \cdot t}$ converge către o funcție continuă de t , pentru orice t finit și uniform, pentru orice interval de timp finit.

Ca urmare, diferențierea termen cu termen a seriei este permisă. Rezultă:

$$\frac{d}{dt}e^{A \cdot t} = A + A^2 \cdot t + \frac{A^3 \cdot t^2}{2!} + \frac{A^4 \cdot t^3}{3!} + \dots = A \cdot \left(U + A \cdot t + \frac{A^2 \cdot t^2}{2!} + \frac{A^3 \cdot t^3}{3!} + \dots \right)$$

deci

$$\boxed{\frac{d}{dt}e^{A \cdot t} = A \cdot e^{A \cdot t}}$$

ca urmare formula de derivare a exponențialei matriciale este aceeași ca pentru exponențiala scalară

Acest rezultat permite concluzia că valoarea $Y(t) = e^{A \cdot (t-t_0)}$

este soluția unică a ecuației $\frac{dY(t)}{dt} - A \cdot Y(t) = 0$

cu condiția inițială $Y(t_0) = U$

Utilizând relația:
$$e^{A \cdot t} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{A^k \cdot t^k}{k!} = U + A \cdot t + \frac{A^2 \cdot t^2}{2!} + \frac{A^3 \cdot t^3}{3!} + \dots + \frac{A^k \cdot t^k}{k!} + \dots$$

putem scrie:

$$e^{-A \cdot t} = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k \cdot A^k \cdot t^k}{k!} = U - A \cdot t + \frac{A^2 \cdot t^2}{2!} - \frac{A^3 \cdot t^3}{3!} + \dots + \frac{(-1)^k \cdot A^k \cdot t^k}{k!} + \dots$$

Efectuând produsul relațiilor, rezultă că:

$$e^{A \cdot t} \cdot e^{-A \cdot t} = U$$

ca urmare inversa matricii $e^{A \cdot t}$ este matricea $e^{-A \cdot t}$

Acest rezultat justifică notația introdusă anterior: $\Phi(t - \tau) = e^{A \cdot (t - \tau)}$

deoarece: $Y(t) \cdot Y(\tau)^{-1} = e^{A \cdot t} \cdot e^{-A \cdot \tau} = e^{A \cdot (t - \tau)}$

Prin urmare se poate nota:

$$X(t) = e^{A \cdot (t - t_0)} \cdot X(t_0) + \int_{t_0}^t e^{A \cdot (t - \tau)} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt$$

formă care permite deducerea unei relații prin care să fie efectuată integrarea numerică.

$$X(t) = e^{A \cdot (t-t_0)} \cdot X(t_0) + \int_{t_0}^t e^{A \cdot (t-\tau)} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt$$

$$X(n \cdot \Delta t) = e^{A \cdot (n \cdot \Delta t)} \cdot X(0) + \sum_{k=1}^n \left[e^{A \cdot (n \cdot \Delta t - k \cdot \Delta t)} \cdot B \cdot E(k \cdot \Delta t) \cdot \Delta t \right]$$

separând ultimul termen al sumei, rezultă:

$$X(n \cdot \Delta t) = e^{A \cdot (n \cdot \Delta t)} \cdot X(0) + \sum_{k=1}^{n-1} \left[e^{A \cdot (n-k) \cdot \Delta t} \cdot B \cdot E(k \cdot \Delta t) \cdot \Delta t \right] + B \cdot E(n \cdot \Delta t) \cdot \Delta t$$

Mărimea $e^{A \cdot \Delta t}$ se dă factor comun forțat între primii doi termeni, ca urmare se obține:

$$X(n \cdot \Delta t) = e^{A \cdot \Delta t} \cdot \left\{ e^{A \cdot (n-1) \cdot \Delta t} \cdot X(0) + \sum_{k=1}^{n-1} \left[e^{A \cdot (n-k-1) \cdot \Delta t} \cdot B \cdot E(k \cdot \Delta t) \cdot \Delta t \right] \right\} + B \cdot E(n \cdot \Delta t) \cdot \Delta t$$

prin urmare se poate scrie formula de recurență:

$$X(n \cdot \Delta t) = e^{A \cdot \Delta t} \cdot X[(n-1) \cdot \Delta t] + B \cdot E(n \cdot \Delta t) \cdot \Delta t, \quad n = 1, 2, 3, \dots$$

care permite integrarea numerică a relației:

$$X(t) = e^{A \cdot (t-t_0)} \cdot X(t_0) + \int_{t_0}^t e^{A \cdot (t-\tau)} \cdot B \cdot E(\tau) \cdot dt$$

METODA TRANSFORMATEI LAPLACE

Funcția original

Transformata Laplace este definită prin integrala:

$$\int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt$$

unde $f(t)$ este o funcție reală de timp iar $s = \sigma + j\omega$ este o variabilă complexă.

Integrala este convergentă, dacă următoarele condiții sunt satisfăcute:

- a) pentru $t > 0$, $f(t)$ este *monotonă pe porțiuni*;
- b) Pentru $t > t_0 > 0$, $|f(t)|$ nu crește mai repede decât o exponențială, există constantele pozitive A_0 , σ_0 și t_0 , astfel încât:
dacă $t > t_0 > 0$; $|f(t)| < A_0 e^{\sigma_0 t}$

- a) Variabila complexă s are partea reală suficient de mare, astfel încât: $\sigma > \sigma_0$

Funcțiile care satisfac condițiile precedente se numesc funcții original.

Funcțiile imagine (transformatele Laplace)

Data fiind o funcție original $f(t)$, numim **transformată Laplace**, funcția $F(s)$ de variabila complexă s , univoc asociată prin expresia:

$$F(s) = \int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt$$

Se demonstrează că această regulă de asociere este biunivocă.

Definim **operatorul**, notat cu : \mathcal{L}

$$F(s) = \mathcal{L} [f(t)] = \mathcal{L} [f]$$

Care asociază funcției original $f(t)$ (cu $t \geq 0$) funcția de variabilă complexă $F(s)$.

Transformarea inversă este notată cu: \mathcal{L}^{-1}

$$f(t) = \mathcal{L}^{-1} [F(s)] = \mathcal{L}^{-1} [F]$$

Care asociază funcției de variabilă complexă $F(s)$, o funcție de timp $f(t)$, univoc determinată pentru $t \geq 0$.

**Transformata Laplace a unor
funcții mai des utilizate:**

$f(t)$	$\mathcal{L} [f(t)]$
1	$\frac{1}{s}$
e^{-at}	$\frac{1}{s+a}$
$t e^{-at}$	$\frac{1}{(s+a)^2}$
$\sin \omega t$	$\frac{\omega}{s^2 + \omega^2}$
$\sin(\omega t + b)$	$\frac{1}{s^2 + \omega^2} (s \sin b + \omega \cos b)$
$t \sin \omega t$	$\frac{2\omega s}{(s^2 + \omega^2)^2}$
$\cos \omega t$	$\frac{s}{s^2 + \omega^2}$
$\cos(\omega t + b)$	$\frac{1}{s^2 + \omega^2} (s \cos b - \omega \sin b)$
$t \cos \omega t$	$\frac{s^2 - \omega^2}{(s^2 + \omega^2)^2}$
$\text{sh } at$	$\frac{a}{s^2 - a^2}$
$\text{ch } at$	$\frac{s}{s^2 - a^2}$

Corespondența operațiilor prin transformata Laplace:

$$\int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt$$

Operațiile mai des întâlnite la rezolvarea rețelilor electrice sunt: adunare, multiplicare cu un scalar, derivare și integrare.

1. Transformata Laplace a sumei

$$\int_0^{\infty} [f_1(t) + f_2(t)] e^{-st} dt = \int_0^{\infty} f_1(t) e^{-st} dt + \int_0^{\infty} f_2(t) e^{-st} dt$$

$$\mathcal{L} [f_1(t) + f_2(t)] = \mathcal{L} [f_1(t)] + \mathcal{L} [f_2(t)]$$

2. Transformata laplace a produsului cu constanta λ

$$\int_0^{\infty} [\lambda f(t)] e^{-st} dt = \lambda \int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt$$

$$\mathcal{L} [\lambda f(t)] = \lambda \mathcal{L} [f(t)]$$

3. Transformata Laplace a derivatei

$$\int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt$$

$$\int_0^{\infty} \frac{df(t)}{dt} e^{-st} dt = f(t) e^{-st} \Big|_0^{\infty} + s \cdot \int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt = s \cdot \int_0^{\infty} f(t) e^{-st} dt - f(0)$$

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \left| f(t) e^{-st} \right| \leq \lim_{t \rightarrow \infty} \left| A_0 e^{\sigma_0 t} e^{-st} \right| = A_0 \lim_{t \rightarrow \infty} e^{-(s-\sigma_0)t} = 0$$

$$\mathcal{L} \left[\frac{df(t)}{dt} \right] = s \mathcal{L} [f(t)] - f(0)$$

Pentru condiții inițiale zero $f(0) = 0$:

$$\mathcal{L} \left[\frac{df(t)}{dt} \right] = s \mathcal{L} [f(t)]$$

4. Transformata Laplace a integralei

$$g(t) = \int_0^t f(\tau) \, d\tau$$

$$\frac{dg(t)}{dt} = f(t) \quad \text{și} \quad g(0) = 0$$

$$\mathcal{L} \left[\frac{df(t)}{dt} \right] = s \mathcal{L} [f(t)] \quad \Rightarrow \quad \mathcal{L} \left[\frac{dg(t)}{dt} \right] = s \mathcal{L} [g(t)]$$

$$\mathcal{L} \left[\int_0^t f(\tau) \, d\tau \right] = \frac{1}{s} \mathcal{L} [f(\tau)]$$

Concluzie:

Transformata Laplace permite transformarea ecuațiilor integro-diferențiale în ecuații algebrice.